

СИНДИКАТ ОБРАЗОВАЊА ЧАЧАК

Улица Жупана Страцимира бр.1.32000 Чачак

Телефон/факс: 032/348-829

e-mail: cacak_soc@open.telekom.rs

ПИБ:101113933 текући рачун: 155 -3330 – 11 Halkbank

РЕТРОСПЕКТИВА

ЛЕПЕ РЕЧИ, ДИВНА ОБЕЋАЊА

Велики штрајк је својевремено завршен потписивањем Споразума о решавању спорних питања, између Владе РС, са једне стране (Закључак Владе и потписи два министра, С.Вербић и К.Удовички) и 4 репрезентативна синдиката са друге стране, у два наврата, фебруара и априла 2015.године. Премијер Александар Вучић се 24. априла те године свима нама обратио једним писмом захвалности због окончаног штрајка: „Хоћу, и то ће бити мој први задатак, да сваком учитељу, професору, наставнику у Србији вратимо и право и разлог за достојанство, у истој оној мери у којој су га они данас дали својој земљи”.

У отвореном писму свим просветним радницима Србије достављеном медијима, премијер је истакао: „Данас, на дан када су сви синдикати донели одлуку о обустављању штрајка, имам обавезу, али и част, да сваком просветном раднику, онима који једу тај тежак и сув учитељски, наставнички и професорски хлеб, у име Србије, у име њене деце, кажем једно велико хвала. Хвала зато што разумете, хвала због жртве коју сте поднели, и хвала због лекције којој сте нас научили”, поручио је премијер. „Ви јесте ти који су показали шта значи учинити нешто, не за себе, него за своју земљу и за њену будућност. Хвала вам на томе, и верујте ми, учинићу све да будете први који ће осетити оне добре резултате тешких мера које смо предузели и које сте ви подржали”, навео је у писму. Вучић је обећао да ће његов „први задатак бити да сваком учитељу, професору, наставнику у Србији врати и право и разлог за достојанство, у истој оној мери у којој су га, како је навео, они данас дали својој земљи. Зато ћу и бити први који ће тражити да баш просветни радници буду први, када будемо делили оно што смо, захваљујући и њима, уштедели”, навео је премијер и додао: „Хвала вам, још једном, на свему чему сте нас данас научили”.

И ми смо, ето, као образовани и часни људи веровали у ово обећање извршне власти.

Време је пролазило, а од обећања ништа.

ПОДСЕЋАЊЕ ИЗ 2017. године

Унија СПРС је на неиспуњени договор подсетила Владу РС и ресорно министарство на скупу испред Владе РС 17. марта и штрајковима тога дана, као и 31. марта 2017. године. Тада смо закључили да *плата није враћена на ниво из 2014. године, ни у номиналном износу. За то недостаје 0,8%. С обзиром на то да је инфлација у ове две године била око 5% показује се исправним став УСПРС да је плате у децембру 2016. године требало повећати 12% да бисмо говорили о реалном повећању зарада. Сваком просветном раднику је за ове две године одузето око 60.000,00 динара (око 500 евра) а са порезима око 90.000,00 динара (око 750 евра). Указали смо: Просечна плата у Републици Србији за април месец 2017. године износила је 49.635,00 динара а просечна плата у образовању за исти месец износи 42.427,00 динара, што је 17% испод Републичког просека. Истакли смо да просветари немају плате ни за потрошачку корпу (тада је њен износ био 61 хиљада динара).*

Тражили смо од Владе Републике Србије: *Потписивање Протокола о повећању зарада у образовању за 18%, што би нас за почетак довело на ниво зарада изнад Републичког просека. Стратегија Уније СПРС већ 18 година јесте да професор почетник има 30% изнад републичког просека зарада (што би данас износило око 65.000,00 динара); Исплата*

15.000,00 динара за три Светосавске награде предвиђене потписаним Споразумом о решавању спорних питања (члан 2.) и ПКУ за запослене у образовању (2015,2016,2017.). За то је потребно 2 милијарде динара (са могућношћу исплате у државним обвезницама); Исплата 15.000,00 динара из уштеда предвиђене потписаним Споразумом (члан 7.) које су остварене у нашем систему смештањем технолошких вишкова (преко 11.000 људи) уштеда преко 2,5 милијарди динара. За ту исплату потребно је 2 милијарде динара; Да се административним радницима и домарима са четвртим степеном стручне спреме коригује садашњи коефицијент од 8,62 на 13,42 колико износи коефицијент четвртог степена у настави (а не да се дотирају до минималне цене рада) и да се обештете (око 27.000,00 динара по извршиоцу) за период од децембра 2015. до данас јер им цена рада није мењана иако је била предвиђена Законом о буџетском систему. Такође захтевамо да се коефицијент шефа рачуноводства са шестим степеном од 13,73 коригује на 14,88 колико износи коефицијент шестог степена у настави; Тражимо примену Правилника МПНТР о плаћању уношења података у информациони систем Доситеј (платити претходну школску годину) и да се од нове школске године то системски реши као функционални додатак, што је био случај у појединим школским управама школске 2016/2017. године и показао се као добар начин плаћања. Враћање незаконито одузетог дела плате запослених за време годишњег одмора 2014. године, на начин као што је враћена 2015. година без позивања на застарелост јер дуг је дуг.

Опет су нам обећавали куле и градове, али нису испунили обећања.

МОЛБА МИНИСТРУ ПРОСВЕТЕ

Онда смо, учичи доношења буџета за 2018. годину, писали писмо г. Шарчевићу, министру овдашњем и за нас надлежном, у коме смо молили: *Молимо Вас да учините напор и закажете састанак са министром финансија Душаном Вујовићем, на коме би се разматрала могућност исплате бонуса запосленима у просвети. Очекујемо да ћете и Ви бити присутни, јер сте, као први човек просвете, најбоље упознати са катастрофалном материјалном ситуацијом у којој се налазимо, као и са неиспуњеним обавезама Споразума о решавању спорних питања, из 2015. године.*

Опет - ништа.

И 20. новембра 2017. смо, између осталог, јасно истакли: *„Да се поштује чл. 3. Споразума из 2015. године који каже да ћемо добити платне разреде (на нивоу свих буџетских корисника) који ће побољшати материјални положај у просвети, а не као што је предвиђено новим Законом о јавним службама који све то занемарује и одваја део буџетских корисника (просвета, здравство, култура, социјална заштита, наука). УСПРС већ годинама тражи праведне зараде кроз платне разреде.“*

Онда нам обећаше и платне разреде.

НАШЕ НАДЕ У ЈУЛУ 2018. године

Обрадовани, 29. јула 2018. опет се обратисмо надлежнима, и рекосмо: *У сусрет буџету за 2019. годину, платним групама и разредима, као и изјавама политичара и економиста да је постигнут добар аранжман са ММФ-ом, те да плате могу ићи навише зависно од приоритета државе, Унија синдиката просветних радника Србије очекује да држава да пређе са речи на дела. Ако тако буде, највеће повећање управо ће бити у образовању и то целих 20%. Због чега је то оправдано исправљање дугогодишње неправде? • Зато што су нам 2014. зараде смањене 10 %, а пре тога нису повећаване од 2008. године. • Зато што су повећања у 2015. години од 4% и 2016. од 6%, само (делом) била враћање већ одузетог. Надомештено је 9.2%, па се тек са 10% више у 2017. години може говорити о некаквом повећању. Инфлација је за три године била око 8%, а за прве две године штедње сваком просветном раднику је одузето око 90.000 динара, око две његове плате. • Зато што у образовању ради 69.4% запослених са факултетском дипломом. • Зато што се то слаже са Споразумом Државе и Синдиката из 2015. године и Стратегијом образовања до 2020.*

године, где се предвиђа веће издвајање из БДП-а, управо за образовање. • Зато што искуство држава ЕУ показује да већим улагањем у образовање, долази до развоја комплетног друштва, што нам је свима циљ. Намигивали су нам у стилу: “Не брните, имамо вас у виду”. Навелико се причало о платним разредима и о томе како ће просветари процветати, а јавности се, преко медија, сублиминално сугерисало: “Шта хоће ови нерадници? Повећавамо им плате кроз платне разреде, а они само нешто кукају!” Наравно, речник је био суптилнији, али порука је била оваква. Јер главни метод извршне власти за борбу против просветара је хушкање јавности против истих, који се увек приказују као нерадници и цаболебароши с којима се треба обрачунати јер стално нешто закерају.

МОЛБА ЗА СУСРЕТ СА ПРЕДСЕДНИКОМ ВЛАДЕ АНОМ БРНАБИЋ

Очекујући испуњење обећања, 2. октобра 2018. године обратили смо се председнику Републике Србије, г. Александру Вучићу, молећи га да посредује да нас на састанак приме премијер Владе Србије Ана Брнабић и ресорни министри, да бисмо их подсетили да споразум из 2015. године није поштован - нити нам је исплаћена награда одређена чланом 32. Посебног колективног уговора (па Влада по тој основи сваком просветару дугује најмање 25 000 динара), нити нам је дато било шта од уштеда остварених рационализацијом у школском систему (иако је уштеђено 4 милијарде динара, а члан 7. Споразума из 2015. нам гарантује барем 25 000 динара, мада смо, због мера штедње, од 2014. до 2017. закинути за по 100 хиљада динара), нити је испуњена одредба Споразума о уређењу плата у јавном сектору која је требало да ступи на снагу 1. јануара 2016, с тим да значи побољшање положаја просветних радника. Обећавали су нам и повећање издвајања за просвету у буџету, у складу са Стратегијом развоја образовања у Србији до 2020, али ни од тога не би ништа, као ни од приче из Споразума да ће репрезентативни синдикати имати увид у остварење буџета.

На крају, после свега, Влада Србије одустаде од платних разреда, и, по ко зна који пут од 2015. године, слага, а показа се да су сузе проливане над судбином просветара (после прекида штрајка априла 2015. године) биле крокодилске и свако обећање – лудом радовање.

ЗАТО НЕЋЕМО ДА ЋУТИМО

После доношење новог Закона о систему образовања и васпитања, који додатно урушава наш школски систем разним врстама беспотребних експеримената и опонашања пропалих модела школства којих се Запад одавно одрекао, после централизације власти у рукама само једног човека, ресорног министра, после стављања сваког просветара под орвеловски надзор и контролу, решили су да нас, опет и опет, обмањују и поткрадају. Народна мудрост каже: “Ко лаже, тај и краде”. Савремени додатак овој изреци је цинично јасан: “А ко краде, има чоколаде”. Ми, просветни радници Србије, сурово смо покрадени, и не миримо се с тим. Руку у џеп завукла нам је Влада Србије, мислећи да ћемо лако поверовати у причу да во лети. С обзиром да наше школске обавезе нису само предавачке, него и етичке, ми, због будућности деце којој сваког дана „излазимо на црту“, због жеље да не беже из Србије у којој се влада помоћу лажних обећања и џепарења из новчаника најобразованијих (а најмање плаћених!) њених грађана, поручујемо свима којих се то тиче: спремни смо на разговоре и преговоре као и до сада, али нећемо трпети лагање и џепарење. Себи за право дајемо да и даље пружамо отпор бахатости, лажима, поткрадању и свему ономе што понижава просветне раднике и урушава школство у Србији. Настојећи да достојанствено служимо службу којој смо приступили, часно идући за Светим Савом коме пева наша просветна химна, подсећамо оне којих се то тиче на стихове Бранка Миљковића: „Ко не слуша песму, слушаће олују“.

Вратимо се преговарачком столу док не буде касно.

